

Mindenki érti?

Születésünk után egy nyelvet tanultunk meg, anyanyelvünket, szűkebb „táj-hazánk” területén. Több évtizeden keresztül azt hittem, hogy ez az azonos „kódrendszer alapvető érintkezéseknél segít mások megértésében. Most már látom, tévedtem. Egyre többször érthetetlenül kapom fel a fejem, kérdezek rá idősebbtől, fiataltól, veszek elő lexikont, szótárt, hogy mit is jelent egy-egy leírt, hallott szókapcsolat, kifejezés. Itthon történik mindez; gyér latin, orosz, német tudásom rég megkopott, angolul meg nem tudok egy szót sem. De magyarul sem mindent értek már. A fenti gondolatok bizonyítására álljon itt néhány heti gyűjtögetésem:

- Ne lakjónk jól más szájával;
- Aki haragszik, az kétszer kap vagy egyszer sem;
- Oda húz, ahová a tarisznya;
- Szánk legyen, ha félelmőnk kevés;
- Ebből nem lesz hajszállhasigatás;
- A káros vétkes;
- A nyelén áll a víz (a szőlőnek);
- Főfürmines cukor (Pfeferminces);
- tiritaraság;
- ménkő;

...és egy másik csokor:

- szoftver;
- vindóz;
- tűzfal;
- pléjsztésön;
- vóki-tóki;
- vincseszter;
- rúter;
- adapter.

Talán írnom sem kell, hogy az első oszlop kifejezéseit a szüleimtől hallottam (85, 86 évesek), a második oszlop – bizonyítva „ékes” angol tudásom , gyerekeimtől, unokámtól (33 és 6 éves). Ha jól meggondolom, az első oszlop egy-egy gondolatát még többé-kevésbé (nem mind!) értem. A második oszlopról már ezt sem mondhatom el. A hatodik X felé haladva a „a ménkő csapjon belém”, ha „főfürmines cukrot” szopogatva meg nem tanulom a leggyakoribb számítógépes, internetes szavakat. A vóki-tókit, pléjsztésönt félretéve az unokám majd megmutatja, hogy kell a számítógépet kezelni, az internetre „felmenni”. A XXI. század elején ennyire tudatlanul mégsem halhatok meg!!!

Nadanicsekné Gereguly Piroska